vállalkozások és az adóügyi hatóságok igényeinek figyelembe vétele mellett.

4.15 A csökkentett adókulcsok melletti **alternatív megoldásokat** illetően az Európai Bizottság felvetette azt a kérdést, hogy nem lehetne-e ezeket **közvetlen támogatásokkal** felváltani – ez hatékonyabb, átláthatóbb és költségkímélőbb politikai eszköznek tűnik. Az EGSZB úgy véli, hogy a nemzeti jellegű alternatív megoldások bizonyos esetekben, vagy ideiglenes jelleggel járható útnak tűnnek, azzal a feltétellel, hogy elkerülünk minden olyan intézkedést, amely állami támogatás jellegű. Minden fajta nemzeti jellegű, a HÉÁ-val kapcsolatos eltérések mellett létező alternatív megoldásról az átláthatóság kritériumai alapján kellene dönteni, figyelembe véve, hogy ezáltal minden esetben **távolodunk a belső piac célkitűzéseitől**.

4.16 Az EGSZB végül, számos tárgyhoz kapcsolódó véleményének utolsó adalékaként, a józan ész és az átláthatóság jegyében a következő javaslatot teszi: **a HÉÁ-val kapcsolatos szabályzatot** a jövőben **ne tekintsük „átmeneti" szabályozásnak**. Ennek a melléknévnek a használata harminc év után, annak középtávú lehetősége nélkül, hogy az véglegessé váljon, misztifikáció, és rossz hatással van az uniós szabályok hitelességére. A helyzet ezenkívül bizonyítja – amennyiben szükség van ilyen bizonyításra – azt a régi igazságot, mely szerint nincs tartósabb az átmeneti dolgoknál.

Kelt Brüsszelben, 2008. április 22-én.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke
Dimitris DIMITRIADIS

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye – Tárgy: A legkülső régiókra vonatkozó stratégiáról: eredmények és kilátások

COM(2007) 507 végleges

(2008/C 211/19)

2007. szeptember 21-én az Európai Bizottság úgy határozott, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés 262. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a következő tárgyban:

A legkülső régiókra vonatkozó stratégiáról: eredmények és kilátások.

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Gazdasági és Monetáris Unió, gazdasági és társadalmi kohézió" szekció 2008. március 28-án elfogadta véleményét. (Előadó: Hervé COUPEAU).

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2008. április 22-én és 23-án tartott 444. plenáris ülésén (a 2008. április 22-i ülésnapon) 128 szavazattal, 3 ellenében, 5 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. **Bevezetés**

1.1 Az Európai Közösséget létrehozó szerződés 299. cikkének (2) bekezdése elismeri a legkülső régiók sajátos jellegét, lehetővé téve e régiók sajátosságainak megőrzését és az őket sújtó hátrányok enyhítését.

1.2 A legkülső régiók meghatározása hét régiót foglal magában: a Kanári-szigetek spanyol autonóm közösségét, Madeira és az Azori-szigetek portugál autonóm régióját, valamint a négy francia tengerentúli megyét (Guadeloupe, Guyana, Martinique és Réunion).

1.3 1989 óta e régiókra egyedi közösségi program irányul, amelynek célja a társadalmi-gazdasági fejlődést szolgáló intézkedések támogatása az Európai Unió többi részével való nagyobb fokú konvergencia érdekében.

1.4 2007. szeptember 12-én kiadott, „A legkülső régiókra vonatkozó stratégiáról: eredmények és kilátások" című közleményben az Európai Bizottság nyilvános konzultációt hirdet meg, hogy összegyűjtse a legkülső régiókra vonatkozó politikában érdekelt összes fél véleményét arról, hogy melyek a közeljövőben az ilyen régiók előtt álló legfontosabb kihívások. Az EGSZB jelen véleménye ennek a konzultációnak a keretében került kidolgozásra.

1.5 Az EGSZB úgy véli, hogy a legkülső régiókkal kapcsolatos pénzügyi politikáknak volt néhány jótékony hatása, maradtak azonban még megoldásra váró strukturális problémák. A politikákat a jövőben tovább kell erősíteni.

1.6 Az EGSZB megállapítja, hogy az európai területhez, illetve piachoz való hozzáférés e régiók számára állandó problémát jelent részben rendkívül távoli földrajzi elhelyezkedésükből, (Guyana kivételével) szigetjellegükből, illetve földrajzi és strukturális sajátosságaikból adódóan.

1.7 Az EGSZB megállapítja, hogy a legkülső régiók elhelyezkedése – közel a Mercosur befolyása alá tartozó övezetekhez, Nyugat- és Dél-Afrikához, valamint a Karib-térséghez – globális dimenziót ad Európának. A tény, hogy a legkülső régiók különböző óceánokban találhatóak, kizárólagos gazdasági övezetet biztosít Európa számára 25 millió km²-en, amelynek gazdagsága és erőforrásai mindeddig nem kapták meg a megfelelő figyelmet.

1.8 Az EGSZB kijelenti azt is, hogy a rendkívül nagy földrajzi távolság gyengíti e régiók versenyképességét:

– a szűk piacok miatt nem lehet méretgazdaságosságból adódó megtakarításokat elérni,

– kevés a természeti erőforrás, például az olaj, a gáz és az ásványok,

– a legkülső régiók gazdasági fejlődése kevéssé diverzifikált, hiszen főként az idegenforgalomra, a mezőgazdaságra és a halászatra támaszkodik,

– tekintettel a piacok rendkívül kis méretére, erőteljes vállalatkoncentrációs tendencia mutatkozik, ami monopol vagy oligopol pozícióba juttatja a vállalatokat, ez pedig nem kedvez a verseny számára.

1.9 Az EGSZB úgy véli, hogy a legkülső régiókkal kapcsolatos feladatokra az Európai Bizottságon belül létrehozott szolgálatközi munkacsoportot fenn kell tartani, illetve meg kell erősíteni az európai politikák hatékonyságának növelése érdekében.

2. **A legkülső régiók tevékenységi ágazatainak elemzése és ajánlások**

2.1 *Idegenforgalom*

2.1.1 Az idegenforgalmi szektor a legkülső régiók gazdaságának jelentős szegmense, sőt, a gazdasági növekedés egyetlen tényezőjét jelenti számukra.

2.2 A Kanári-szigeteknek vonzó és változatos idegenforgalmat sikerült kialakítania – évente több mint tízmillió turista keresi fel. Madeira befogadóképességének jelentős növelésével volt képes felfejleszteni a turizmust. Az ágazat az Antillák és Réunion szigete számára jelentős, de továbbra is érzékeny. Kivételes környezeti adottságaikat és éghajlatuk előnyeit kiaknázva a legkülső régióknak sikerült minőségi turizmust kialakítaniuk. Ez ugyanakkor fokozott gazdasági függőséget eredményezett, ami nem elhanyagolható kockázatot jelent számukra, hiszen a turisztikai kereslet igen hullámzó az éghajlat, az euró átváltási árfolyamai, az egészségügyi helyzet stb. függvényében.

2.3 Az EGSZB úgy véli, hogy sürgősen ki kellene alakítani és meg kellene hirdetni egy „legkülső régió" logót, és az összes európai országban – még a hozzájuk közel esőkben is – reklámozni kellene a legkülső régiókat az idegenforgalom változatosabbá tétele, illetve minőségének és fenntarthatóságának javítása érdekében.

2.4 Az idegenforgalmi ágazatban érdekelteknek erősíteniük kell a fenntartható gyakorlatok hozzájárulását, figyelembe véve a természeti erőforrások megőrzését és egyeztetve az összes helyi szereplővel a fejlődés megfelelő feltételeinek meghatározása érdekében. A legkülső régiók tudatossága kétségtelen, ehhez azonban a helyi szereplők által, európai pénzügyi támogatással meghatározott fenntarthatósági politikának is kell társulnia.

2.5 *Mezőgazdaság*

2.5.1 Az EGSZB megállapítja, hogy a mezőgazdaság hagyományos helyi ágazat, és jóllehet hozzáadott értéke csökkenőben van, még mindig a legkülső régiók gazdaságának egyik fontos alapja. Alapvető munkahely-kínálatot jelent, amelyet mindenképpen fenn kell tartani, illetve fejleszteni szükséges:

– a legkülső területek közül az Azori-szigetek a leginkább agrárjellegű régió: a szektor itt a munkahelyek 24 %-át adja (állattenyésztés, kukorica-, cukorrépa-, dohánytermesztés stb.); a halászat stratégiai exportágazat, amely főként a tonhalra épül, ám jelentősége az utóbbi időben csökken;

– a legkülső régiók termékei között említsük meg továbbá a következőket:

  – banán (Kanári-szigetek, Madeira, Martinique, Guadeloupe),

  – cukornád (Réunion, Guadeloupe, Martinique),

  – trópusi gyümölcsök (Réunion, Guyana),

  – trópusi virágok (Antillák),

  – italok (Madeira, Kanári-szigetek, Martinique, Guadeloupe).

2.5.2 Megjegyzendő, hogy ezeken a területeken igen erős a harmadik országok által támasztott verseny, ami részben megmagyarázhatja a hozzáadott érték csökkenését.

2.5.3 Kétféle mezőgazdaságot különböztethetünk meg: a helyi kereslet számára termelő, illetve az exportra termelő mezőgazdaságot. E két típusú mezőgazdaság gyakran szemben áll egymással, de ki is egészíthetik egymást. Az EGSZB szerint a helyi kereskedőknek mindenképpen törekedniük kell a helyi kereslet számára termelő mezőgazdaság ösztönzésére.

2.5.4 Az EGSZB véleménye szerint a kivitelre termelő mezőgazdaság számára kívánatos lenne egy a legkülső régiók termékeinek promócióját célzó kampány, illetve az, hogy ezeket a termékeket külön megjelöléssel lássák el, amely szerint megfelelnek a szociális, környezetvédelmi és egészségügyi szempontból magas elvárásokat támasztó európai normáknak.

2.5.5 Az EGSZB úgy véli, hogy az EU-nak sürgősen meg kell erősítenie a harmadik országokból származó termékek felügyeletét célzó politikáját annak érdekében, hogy elkerülje az állatjárványokat és a különféle növényi szennyezéseket, és így fenntarthassa a mezőgazdasági üzemeket.

2.5.6 Az EGSZB javasolja, hogy a harmadik országokból és a legkülső régiókból származó termékek bizonyos szinten egészítsék ki egymást, feltéve, hogy:

– ez nem sodorja veszélybe a helyi üzemeket,

– lehetővé teszi a harmadik országok lakossága életszínvonalának emelkedését, és

– létezik egyeztetési fórum a fenntartható fejlődés lehetővé tétele érdekében.

2.5.7 Az EGSZB megállapítja, hogy a legkülső régiók fent említett természeti hátrányai valósak, és az azok csökkentését célzó politika folytatását szeretné elérni.

2.5.8 Az EGSZB aggodalmát fejezi ki a termőföld kezelésének egyes legkülső régiókban tapasztalható módja miatt, hiszen a mezőgazdasági területeket fenn kellene tartani. Az európai hatóságoknak ösztönözniük kellene a helyi önkormányzatokat arra, hogy a fenntartható fejlődés keretében adjanak a földterületeknek védelem alatt álló vagy beépíthető terület besorolást.

2.5.9 A legkülső régiók biológiai sokfélesége jelentős, és kétségkívül gazdasági előnyt is jelent. Az EGSZB véleménye szerint megfelelően finanszírozott, ambiciózus politikára lenne szükség, amely lehetővé teszi az ökoszisztémát tiszteletben tartó módszereket alkalmazó, változatos agrártermelés fenntartását.

2.6 *Halászat*

2.6.1 A halászat fontos ágazat a legkülső régiók számára, de a halászati erőforrások kezelése problémákat fog okozni. Gondolkodni kell a halellátás egyéb forrásainak kérdésén, amire például a tengeri akvakultúra jelenthetne megoldást.

2.6.2 E területen a kutatásnak és a célzott politikáknak kellene megtalálniuk a megoldást a halellátás fenntartására. A többé-kevésbé pozitív tapasztalatok alapján lehetséges a halászati ágazat tartós fenntartása.

2.6.3 Az akvakultúra-ágazat igencsak akadozik, de a Kanári-szigeteken és Réunion szigetén sikeresen fejlődik. Az EGSZB emlékeztet a guyanai garnélarák-tenyésztés pozitív tapasztalataira.

2.6.4 A legkülső régiók elhelyezkedésének köszönhetően az Európai Unióhoz jelentős tengeri terület tartozik (Indiai-óceán, Atlanti-óceán, Karib-tenger), amely révén az Unió figyelemre méltó tengeri biológiai sokféleséggel rendelkezik. Az EGSZB szerint a tengeri medencékkel kapcsolatos irányítást egyedileg kell végezni, mivel az Indiai-óceánon eltérő a helyzet, mint az Atlanti-óceánon. A differenciált gazdálkodásnak figyelembe kellene vennie a tengeri élővilág realitásait.

2.7 *Kereskedelem és forgalmazás*

2.7.1 A kereskedelem fontos ágazat a legkülső régiókban, de a tagállamok importjától függ. A fogyasztói keresletet a helyi lakosság képviseli, azonban a turisták száma alapján is ingadozik.

2.7.2 Az EGSZB szerint ki kellene fejleszteni egy olyan kiskereskedelmi hálózatot is, amely lehetővé tenné a termékek diverzifikálását, illetve a lakosság és a turisták igényeinek megfelelő szolgáltatást nyújtana.

2.8 *Verseny és vállalkozások*

2.8.1 A legkülső régiókban – a helyi piac korlátozott méretei miatt – egy kisebb vállalkozás is hamar monopolhelyzetbe kerülhet. Így a nagyvállalatnak a legkülső régióban használt fogalma a kontinentális Európa viszonylataiban szerény méretű vállalkozásokat takar. Következésképpen ezekben a régiókban nem beszélhetünk méretgazdaságosság melletti termelésről.

2.8.2 Az EGSZB úgy véli, hogy a piacok átláthatóságát fokozni, a vállalkozások közötti versenyt pedig ösztönözni kell.

2.8.3 A legkülső régiókban a járulékos költség fogalmát gyakran nehéz meghatározni. A felmerülő járulékos költségek – a teljesség igénye nélkül – a következők:

– az áruk és anyagok tengeri vagy légi úton történő szállításához kapcsolódó többletköltségek,

– a kontinens és a legkülső régiók közötti üzleti célú utazás a közvetlen összeköttetések hiánya, a járatok ritkasága, valamint a távolság és a kettős elszigeteltség igen magas költségei miatt meglehetősen problematikus,

– a tengeri és légi összeköttetés hiánya miatt jelentősebbek a tárolási költségek,

– magasabbak a humánerőforrás költségek, mivel a kevésbé képzett munkaerő kisebb termelékenységgel dolgozik, ami a vállalatokon belül továbbképzéseket tesz szükségessé,

– a magasabb szállítási költség, a személyzet továbbképzése, a kontinentális Európa vállalataihoz viszonyított csekély tárolási kapacitások következtében az itteni vállalkozások finanszírozási igénye nagyobb, így versenyképessége gyengébb,

– a felszerelések importja következtében magasabbak a letelepedési költségek.

2.8.4 Az EGSZB szerint az európai politikáknak figyelembe kell venniük a fenti járulékos költségeket, és igyekezniük kellene megoldást találni arra, hogy minél jobban lecsökkentsék azokat.

2.9 *Energia*

2.9.1 A ritka vagy nehezen hozzáférhető hagyományos energiaforrások és a külső energiafüggőség a legkülső régiók gazdasága számára strukturális nehézséget jelent. Ugyanakkor a legkülső régiókban számos lehetőség nyílik megújuló energiaforrások fejlesztésére.

2.9.2 Az EGSZB megállapítja, hogy az energia kérdése visszatérő problémát jelent ezekben a régiókban, ugyanakkor számos lehetőség is rendelkezésre áll, például a napenergia, a geotermikus, a tengeri és a szélenergia formájában.

2.9.3 Ezekben a régiókban a hulladékok kezelése is bizonyos nehézségekbe ütközik – a hulladék viszont potenciálisan energiaforrásként is hasznosítható lenne. Az energiaellátás diverzifikálását célzó politikával ugyanakkor meg lehetne oldani a közegészségügy problémáját is:

– a régiók többsége trópusi éghajlatú, így lehetőség van a napenergia hasznosítására,

– egyes régiók vulkáni vidékeken találhatók: ezek esetében lehetőség volna a geotermikus energia kiaknázására,

– a tengerek közelségét kihasználva ki lehetne aknázni azok energiáját,

– a felhalmozódó hulladékokat energiaforrásként lehetne használni.

2.9.4 Az EGSZB úgy véli, hogy az energiaforrások diverzifikálásának hosszú távú célnak kellene lennie, és a folyamatot pénzügyi ösztönzőkkel kell támogatni.

2.10 *Kutatás és fejlesztés*

2.10.1 Az új kommunikációs technológiák fejlesztése lényeges az elszigeteltségből való kitörés érdekében, illetve ahhoz, hogy a legkülső régiók vállalkozásainak lehetőségük nyíljon a gazdasági fejlődésre.

2.10.2 A kutatás fejlesztése fontos feladat mind a hagyományos, mind a nem hagyományos szektorok számára, illetve a legkülső régiók problematikáinak megoldása szempontjából.

2.10.3 Az EGSZB szerint igen előnyös következményekkel járna az, ha kutatóközpontokat vonzanának ezekbe a régiókba. Ráadásul ez nem elhanyagolható mértékben hozzájárulna a legkülső régiók gazdaságának diverzifikálásához is.

2.11 *A regionális gazdaságok fejlesztésének és diverzifikálásának fontossága*

2.11.1 A legkülső régiók fejlődésében igen nagy egyenlőtlenségek tapasztalhatók. Az új ágazatok – néhány kezdeményezéstől eltekintve – rendkívül kevés helyen gyökereztek meg a legkülső régiókban, és semmiképpen sem jelentenek alternatívát a hagyományos ágazatokkal szemben.

2.11.2 Hangsúlyozni kell a közszféra (európai, központi és regionális közigazgatás, közintézmények, egyetemek és kutatóközpontok) kiemelt tevékenységszervező szerepét. Meg kell jegyezni azt is, hogy az egyetemi központok nagy jelentőséggel bírnak a legkülső régiókban, ezért fenntartásuk létfontosságú. Az EGSZB javasolja európai tanulmányi ösztöndíj létrehozását, amely mindenféle nemzetiségű diákot a helyszínre vonzana.

2.11.3 A helyi vállalkozások beruházási kapacitások híján vannak, következésképpen nagy mértékben függenek a közösségi támogatásoktól a hagyományos ágazatoktól eltérő területek projektjeinek megvalósítása tekintetében.

2.11.4 A vállalkozások finanszírozási kapacitása a többletköltségek következtében korlátozott. Az EGSZB szerint nélkülözhetetlen volna a megfelelő finanszírozási politika, amely segítheti a vállalkozásokat tevékenységeik fejlesztésében. Az EGSZB a vállalkozásalapítást támogató politikát is ösztönözni kívánja a kockázati tőkéhez való hozzájutás megkönnyítése révén, ami segítené a legkülső régiókat a hozzáadott értéket teremtő projektek megvalósításában.

2.12 *Életkörülmények*

2.12.1 Az EGSZB a legkülső régiók sajátosságainak figyelembevételét javasolja a koherens és hosszú távú politika kialakítása érdekében. Növelni kell a régiók és a városok vonzerejét a megközelíthetőség javításával és a kutatás és fejlesztés támogatása által, ideértve az új információs és kommunikációs technológiákat is.

2.12.2 Az EGSZB szerint ezekben a régiókban támogatni kell a szociális párbeszédet, és az európai politikáknak figyelemmel kell lenniük erre a legkülső régiókkal kapcsolatos jövőbeni célkitűzéseikben.

2.12.3 Több és jobb minőségű munkahelyet kell teremteni, több embert vonzva a munkaerőpiacra, és támogatni kell a vállalkozások alapítását, javítva a munkavállalók és a vállalkozások alkalmazkodóképességét, illetve növelve a beruházásokat.

2.12.4 A legkülső régiókkal kapcsolatos politikák alkalmazásáért felelős helyi és regionális önkormányzatok hajlamosak megfeledkezni a társadalmi kohézió javításáról. Az EGSZB úgy véli, hogy a társadalmi és területi kohézió kiemelt jelentőséggel bír, és nem szabadna figyelmen kívül hagyni.

2.12.5 Az európai politikáknak tekintettel kell lenniük a fenti célkitűzésekre, és aktív fellépésre van szükség a gazdasági fejlődés megvalósítása érdekében. Az EGSZB első lépésként egy, a legkülső régiók megközelíthetőségének javítását célzó politika kidolgozását tartja kívánatosnak:

– vonzóbb áron kínált, jobb összeköttetések, a szállítási piac megnyitása, a tranzitállomások (kikötők és repülőterek) színvonalának javítása, a szállítás logisztikai struktúrájának ésszerűsítése, kompenzáció a földrajzi távolság miatt,

– a hagyományos ágazatok fejlesztése, promóciós tevékenység, munkavállalók továbbképzése.

2.12.6 Az EGSZB átérzi a legkülső régiók nehézségeit, és törekedni kíván az itteni munkakörülmények javítására és az életszínvonal emelésére egy olyan ambiciózus politika révén, amely enyhíti a régiókat sújtó hátrányokat, és teret nyit a hozzáadott érték teremtésének.

2.12.7 Meg kell jegyezni, hogy az általános érdekű közszolgáltatások jelentik az egyik legfőbb gondot a legkülső régiók lakossága számára. Az EGSZB úgy véli, hogy a legkülső régiókra irányuló közösségi politikáknak nem szabadna elfeledkezniük arról, hogy a közeledés előbbre vitele érdekében a társadalmi kohéziót erősíteni, a közszolgáltatások minőségét pedig javítani kell.

2.13 *Határokon átnyúló együttműködés*

2.13.1 Az EGSZB szükségesnek tartja a határokon átnyúló dinamikus együttműködést más, Európai Unión kívüli régiókkal a közös szinergiák megtalálása érdekében, hogy így biztosítsák ezeknek a területeknek a fejlődését, azzal a feltétellel, hogy a folyamatba a legkülső régiók helyi önkormányzatait is bevonják.

2.13.2 Az EGSZB szeretne mindenre kiterjedő szakértői elemzést kapni e határokon átnyúló együttműködésről, mert úgy véli, hogy lehet megoldásokat találni. A szokásos elővigyázatossági intézkedéseket azonban meg kívánja tenni, elkerülendő más problémák felmerülését.

2.14 *Adózási rendszer*

2.14.1 A legkülső régiók különleges gazdasági és adózási rendszerrel bírnak, amelyek alkalmazását az EU lehetővé tette számukra. Az EGSZB úgy véli, hogy a speciális gazdasági és adózási rendszerek fenntartása mindenképpen szükséges ahhoz, hogy segítsük a legkülső régiókat felülemelkedni strukturális problémáikon.

2.15 *Kohéziós politika*

2.15.1 A gazdasági, társadalmi és területi kohézió az egyik legfontosabb európai célkitűzés, amelyet a jövőben erősíteni kell. Az EGSZB úgy véli, hogy a legkülső régiókkal kapcsolatos európai politikáknak a kohézió fokozását kell célozniuk, hogy a teljes lakosság életszínvonala emelkedjen.

2.15.2 A kohéziós politikának lehetővé kell tennie a vállalkozások modernizációját és fejlesztését, valamint a fiatalok számára új vállalkozások alapítását. Ennek érdekében prioritásként kell kezelni az innovációt, ami új lehetőségeket teremthet, valamint támogathatja a kutatást és a vállalkozói szférával kapcsolatos képzési központokat.

2.15.3 A kohézió fokozása érdekében ösztönözni kell a gazdasági fejlődést, de javítani kell a foglalkoztatás minőségét, a jövedelmek és a közszolgáltatások színvonalát is.

2.15.4 A legkülső régiók jelentős szerepet játszhatnak a regionális fejlődésben, ugyanis a vállalkozások számára igen fontos európai platformot jelentenek. Regionális modellként is szolgálhatnak a civil társadalom részvételének javítása érdekében, és globális referenciaként is állhatnak a szociális modellek számára.

2.16 *A tágabb szomszédság cselekvési terv megerősítése*

2.16.1 A legkülső régiók elhelyezkedésüknek köszönhetően privilegizált partnerséget alakíthatnak ki a többi, hozzájuk földrajzilag közel eső régióval. Ezt a politikát azonban még erősíteni kell, ugyanis megvalósítása nem megfelelő, tartalma pedig nem konzisztens. Az EGSZB emlékeztet arra, hogy ez a partnerség nem valósulhat meg kizárólag az európai területekkel együttműködésben, illetve ezek kezdeményezésére; ösztönző intézkedéseket kell tenni, amelyek elősegíthetik egymás jobb megismerését az érintett területeken belül.

2.17 *A gazdasági partnerségi megállapodások*

2.17.1 A gazdasági partnerségi megállapodások alkalmat adhatnak a legkülső régiók fejlesztésére, ehhez azonban a jövőben tanulmányozni és megbízható szakértői vizsgálat alá kellene venni azokat. Az egyezményeknek figyelembe kell venniük az összes érintett fél érdekeit.

2.17.2 Az EGSZB úgy véli, hogy ezeknek a megállapodásoknak a legkülső régiókban éppúgy, mint a harmadik országokban meg kell könnyíteniük a szociális partnerek és a civil társadalom részvételét.

2.18.3 Az EGSZB párbeszédet és tapasztalatcseréket ajánl a legkülső régiók és az AKCS-országok között, hogy a mindenki javát szolgáló gazdasági fejlődés érdekében szinergiákat lehessen meghatározni.

2.18 *Migrációs áramlások*

2.18.1 Az Európai Unió jelenleg egy közös bevándorlási politika kidolgozásán munkálkodik, amely figyelembe veszi a demográfiai helyzetet, a munkapiacokat és a származási országokkal való együttműködést. A migrációs hullámok égető problémát jelentenek a legkülső régiók számára. A legkülső régiókban ki kellene alakítani az illegális és/vagy szabálytalan bevándorlás megállítását célzó szabályozást. Az európai migrációs politikának tehát megfelelőképpen figyelembe kell vennie a legkülső régiók különleges szükségleteit, és problémáikra fenntartható megoldást kell kínálnia.

2.18.2 Hatástanulmányt kellene végezni e tematika alaposabb megértése érdekében, és hogy megoldást találhassunk a migrációs hullámok kérdésére.

2.18.3 Az EGSZB úgy véli, hogy az európai bevándorlási politikának ambiciózusabbnak kell lennie, hogy közös szabályozás és átlátható eljárások segítségével kezelje a bevándorlást. A legkülső régiókkal kapcsolatban Európának képesnek kell lennie arra, hogy a munkapiac demográfiai alakulását figyelembe véve megkönnyítse a bevándorlást.

2.18.4 Az Európában zajló népesedési folyamatok miatt fokozódni fognak a migrációs hullámok. Helyzetükből adódóan a legkülső régióknak meg kell birkózniuk az illegális bevándorlásból származó problémákkal és e tekintetben igénylik az EU együttérzését. A külső határokon való operatív együttműködési igazgatásért felelős Európai Ügynökségnek fokoznia kell a legkülső régiókban kifejtett tevékenységét.

2.19 *A legkülső régiók számának növelése*

2.19.1 Egyes tagállamok – konkrétan Franciaország és Hollandia – a legkülső régiók számának növelését fontolgatják. Egy ilyen lépéshez a Tanács jóváhagyása szükséges. Az EGSZB mindenesetre kiemeli, hogy a jelenlegi és az új legkülső régiók jobb integrációjának biztosítása érdekében az EU-nak növelnie kellene az erre fordítandó pénzügyi keretet.

Kelt Brüsszelben, 2008. április 22-én.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság

elnöke

Dimitris DIMITRIADIS